

I. szám.
Január 2. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonpareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvétel: hivatal **Budapesten**, MARIA VALERIA-UTCZA THONETUDVAR

XXVI. kötet.

EGÉSZ AZ ÉSZAKI POLUSIG!

vagy:

MI LETT TOVÁBB A TEGETTHOFFAL?

Regény.

EGY A HAJÓN HÁTRAMARADT MATRÓZ FELJEGYZÉSEI UTÁN.

JULES VERNE

oktatásai szerint

írta **KAKAS MÁRTON.**

I.

ELŐSZÓ.

Az otffeledett matróz.

EGYIKÉN ama nevezetes banketteknek, melyek hirdett északi utazóink tiszteletére a kettős monarchia két fővárosában adattak, egyike a megtisztelt hajósoknak, a kebleket megnyitó szőlőnedv befolyása alatt sub rosa őszintén megvallá, hogy ők bizony egy pajtást ott felejtettek a Tegethoffon. Egy Pietro Galiba nevű dalmatai születésű magyar fiút.

A dolog úgy történt, hogy a matróz fagydagatban szenvedő kezeit és lábait oly nagy mértékben betálatla dörzsölni dr. Kepes hazánkia fagybalzsamával, hogy attól nemcsak a kezei és lábai, de ő saját maga is elaludt.

Szerenésétlenségére még a hajózáslőtartónak nem volt gyertyája, mikor az utrakelendők neveit összeirta s tévedésből Pietro Galiba neve kimaradt a lajstromból s midőn másnap reggel felolvassák a névsort, egy »itt vagyok«-kal kevesebb hangzott a rendesnél: a mit sokan a hideg összehuzó hatásának tulajdonítottak.

Csak később, mikor már öt nap mulva reggeledni kezdett, jött rá a hajóskapitány, hogy egy embernek hiányozni kell. — A mit így számítottak ki.

Voltak egy meter hosszúságu füstölt kolbászok, a mik akint osztattak fel, hogy minden ember harapott belőlük egy darabot. Huszonöt emberre voltak számítva. Egy ember szájába négy centimeter koibásznál több be nem fér. És így épen ki kellett ütni az egy meternek. Azonban a csónakra kelés óta a kapitány úgy tapasztalá,

M. K.

hogy négy centimeter kolbász mindig fönmarad. E négy meter kolbásznvi plus kiderítette az egy embernyi minust.

Visszatérni az otthagytótt egészen hiábavaló munka lett volna, miután az alatt ennek okvetlenül megkellett már hálnia éhen és szomjan. Semmi ét- és it-szer a hajón nem hagyatván.

Eként maradt le a vonatról a jámbor Pietro Galiba, a mi megtörtént már elég emberen, a ki vasuton gözhajón utazott, s elaludta az időt.

Itthon azt mondták rá, hogy meghalt s a felesé gének penziót adtak, a mivel az nagyon meg volt elégedve.

II.

A kitalálhatlan irat.

Mint nagyon tisztelt barátom, dr. Kepes törzsorvos egyik érdekes felolvasásában bizonyítja, a vadludak azon utazási szenvedélyvel megáldott madarak, melyek a világon mindenfelé eltekintenek, ugy hogy nem ritkán találkozhatni ugyanazon vadludakkal a jeges tenger partjain, melyeket a Balaton mellől valami koczapuskás elriasztott. Eljárnak azok még Amerikába is, tulrepülve ludbátorsággal az északi poluson.

Ez előtt mintegy hat héttel Quebec tartományban, egy vadludat lött meg egy botcanier, ki a mint azt koppasztani kezdé, bámulattal tapasztalá, hogy a lud farka tollainak mindegyikére rá volt huzva egy másik tollnak a levágott üres hengere, — s mikor egy ilyen tollburkot lehuzott a másik tollról, abból egy vékony összegöngyölt hártya bujt elő, a minek valami saját-szerű barna piszkos szine volt.

A bucanier felvitte a ludat Quebecbe, s megajándékozta vele dr. Smollist; a hirhedett természet-buvárt.

Dr. Smollis mindjárt tudta, hogy mivel van dolga. Ez a vadlud egy galambposta. Helyesebben ludposta. És azok a piszkosnak látszó összegöngyölyödött hártya-csákák ott a két tollüreg közé szoritva, nem egyebek, mint vékony collodium -lapok, a mik photographia segélyével megkicsinyített iratok másolatát viselik.

A tudós természetbuvárnak semmi sem volt könnyebb, mint ezen collodium lapokat egy kétezerszer nagyító napmicroscop segélyével egy szemközt álló fehér lepedőre lemásoltatni, mely eljárás után azoknak betűszerinti tartalma olvashatóan kitünt.

Nagy volt azonban a tudós professor kétségbeesése, midőn az olvasott sorokban semmiféle ismeretes nemzet idiomájára rá nem talált.

A kezdő sor így szólt:

»Garbalirbibarba Perbetirbi jérbég arbalarbatirbi narbaplorbojarba.«

Ez csak indus nyelven lehet írva! Ilyen hosszú szavakat csak Keletindiában eresztenek.

Dr. Smollis nagy fáradsággal lemásoltatá egymás után a kitalálhatlan nyelvű jegyzeteket s megküldé azokat a calcuttai tudós társaságnak s a mexicói rio janeiroi nyelvészeti társulatoknak. Azok nem tudtak velük elbánni s áthelyezték a jeddoi és pekingi akadémiákhoz. Azok is beletörték a késüket, s egyik sanscrit nyelvnek, másik ladino jargonnak nyilvánítá a megfejthetetlent. A szentpétervári akadémia a bisbariba nyelvet vélte benne felismerni, s utasítá a helsingfjördi akademiához, onnan a finn rokonság révén átszármaztak a budapesti magyar tudós társasághoz; a hol ott heverték három esztendeig. (Igaz, hogy csak három hete, hogy odajutottak; de a három hét alatt heverték három esztendőre valót.) Végre megoldás végett a nyelvtani osztályban közöltetvén, a mi kezünkbe jutottak, s a »Hon« szerkesztőségében közszemlére kitétek.

A Hon szerkesztősége, mint tudva van, az universalis karaván-szerailja az »ambulans szerkesztőségeknek.« Egy szegletben szövik az Igazmondót, amott írják az Üstököst; A Bolond Miska, ha a pusztából megérkezik, itt pakolja ki a málhait. Ha a Figyelőnek sietős cikke van, itt írja meg. Néha Vadnay is megír itt egy ujdonságot. Ha Gyulay el akar késni a Budapesti Szemlével, idejön disputálni; a Magyar Polgárnak itt írják a pesti dolgokat, Egyessy itt stenographiázza a gyors híreit a Vasárnapi Ujság fele itt terem. Egy szóval, itt vagyunk mindig sokan. És akik vagyunk, mind értünk valamihez.

Hegedüs tud angolul, Szathmáry Gy. francziául, Törs lengyelül, György Aladár olaszul, Bakcsi széke-lyül, Moldován oláhu, Mudrony ért a chifrekhez, Freckay a kottákat ismeri, Don Pedró tud spanyolul, Visy görögül, Erödy mester a török és persa nyelvekben; Szathmáry K. érti az ékirást, Jakab Elek az ódon írásmódot, magam meg tudok a fehér sorok között olvasni; de ezt a rejtelmes nyelvet egyikünk sem bírta megérteni.

Szerencsére van egy életrevaló ember a szerkesztőségünkben, a kit úgy hívunk, hogy »A Sándor.« Legszükségesebb tagja az ujságcsináló irodának: a ki a legtöbb kéziratot szolgáltatja lapunkhoz. A mig ő meg nem érkezik, addig hozzá nem foghatunk a szerkesztéshez.

Egy szóval életrevaló ember »A Sándor«. (Csak olyan sok pénzt ne kérne gyertyára, fára!)

A míg ott veszödünk a megoldhatatlan rejtekkel ö belepillant s elneveti magát.

»Ejnye csak! Hisz ez madárnyelven van írva! Ugy kell olvasni, hogy »Galiba Peti jégalatti naplója.«

Ime! felfedeztük! A mi a világ minden tudós akadémiajának nem sikerült.

De már most, ha mi fedeztünk fel a rejtélyt, nem is adjuk azt ki a kezünkből; hanem az egész jégalatti naplóját a Tegethoffon ott feledt tengerésznek magunk fogjuk közölni az Üstökös hasábjain.*)

(folytatása nagyon érdekes lesz.)

KURRENC.

Kerestetik egy olyan „Fővárosi Lapok,” melyben legalább háromszor nincs égig magasztalva a »Kornélia« erényessége.

Ama bizonyos csizmádia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Ha valakinek csak szorulása van, meggyógyításához elég a falusi bába, ha megcsömörlött s hideglelést kap, akkor előhívják a tilógust, ha tüdőgyuladása van, a városba küldenek doktorért, ha forrólázt kapott, akkor már konziliumot tartanak felette, ha tuberculosist, akkor összehívják az egész orvosi facultást. Vajon mi baja lehet az országnak, hogy már az egész politikai universitás is hiába konziliál felette?) Nincs annak egyéb baja anyjuk, mint hogy megunta hét esztendőn át, mindig egy oldalon feküdni. Jobban lenne mindjárt, mihelyt a baloldalára fordulna. (Hát mért nem fordul?) Helyes a kérdés, aszszony, mert minél odább halasztja, annál több párnával, dunnával terhelik agyon; hogy meg se mozdulhat késsőbb, ha akarna se.

Mit beszél a két koma?

Komám! maga nem érti ezt az egész dolgot; lássa majd én megmagyarázom. Azt kérdezi tőlem: mit ért azalatt Tallérosi Zebulon, hogy Giczi (a ki mióta a hitét elcsesérelte, országos Iczigé lett) ott van a hol a mádi zsidó. — Lássa édes komám az azt teszi, hogy a mádi zsidó is a rongyszedésen kezdte, meg az a mostani Iczig bácsi is. Hanem én azt mondom, hogy ez még odébb lép egyet, mert a mádi zsidó csak szedte a rongyot, de nem csinálta, — az Iczig bácsi pedig csinálja is, szedi is. Tetszik engemet érteni? Ha az új törvényjavaslatot

kat elfogadják, akkor lesz rongy az országban elég; mindenki csak azt fog viselni és Iczig bácsi fog az adóba szedni rongyot. És lássa az ország mindjárt gazdagabb lesz. Tetszik engemet érteni? Ugy-e nem? Lássa én majd megmagyarázom. Tudja-e mért nem lehet most a magyar bankot felállítani? Azért mert akkor magyar bankot kellene nyomtatni, ahhoz pedig nincs elég papirosunk, mind elírják azok a fiskálisok, a törvényes urak meg az adóvégrehajtók. — Hát először, papiros kell — azt mondja magában Iczig bácsi —, a papiroshoz pedig rongy; — a rongyból lesz papiros, a papirosból bankó, a bankóból a magyar nemzeti bank Ugy-e hogy eltaláltam mibe sántikál ő kegyelme, Ezért veti ki azt a sok adót, — még csak macskákra nem vette ki egér fogyasztásért. — Hanem lássa édes komám: mindebből semmitem lesz ám, ha az ő adótörvényjavaslatai elbuknak. — Pedig sicher, hogy keresztül vihetné őket, ha rám hallgatna. Ha én volnék az ő helyében, hát én így tennék: kivennék két krajcárt az ország ládjának a fiokjából, elmennék egy trafikba s vennék rajta finom jó erős tobákat. Mikor aztán tartanám az ajánló beszédemet a javaslatok mellett és a vége felé volnék a dictionak: az orromba lopnék belőle egy jó szippantást s prüszszentenék tőle egy nagyot — a végén. — Hin oder her, muszáj volna fölállni az egész háznak és kiáltani: prosit; — a jobbak pedig, mivel ráprüszszentettem, azt mondanák hogy: igaz! Ezután pedig oda küldenék egy szippantatot a tisztelt elnök urhoz és miután ő is elhasználta légyen, fölszólítaná az egész házat a javaslatok elfogadására, mondván: tessék fölállani azoknak, akik elfogadják, s ekkor ő is prüszszentene egy nagyot. Ekkor azután fölállana az egész ház és unisono kiáltaná: proficiat! ő pedig rögtön kimondaná a határozatot: felállván az egész tisztelt ház elfogadjuk. — Hiába lármázna aztán az a nyakas baloldal hogy ők nem a javaslatért állottak fel, — hogy ők proficiatot mondtak ugyan, de abban az értelemben, minőben egyszer egy paraszt a borbélynak.

Lássa ez is meglehet, hogy így fognak a javaslatoknak proficiatot mondani. — Hiába mondja az öreg Iczig bácsi, hogy ő arról nem tehet; bizony meglehet hogy bitóra szegeznek ötöt.

— De már tudja édes komám, arra én csak azt mondom az én gyöngé elmémnel, hogy már akkor az igazság kedviért nem szabad mellőle elfelejteni a két latrot sem; — sőt oda kell állítani a pogány századost s, a ki kiáltsa: »bizony ez ember igaz vala«.

Az ablakon át kihallgatta:

Rikkancs Geda.

*) Idegen nyelvre fordítás jogát fenntartjuk magunknak.

Fallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámbhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Uj esztendei meglepetésre mondom in tekintedezs barátom uramnak hegedüszoba szíp mesit.

Hol vot, hol nem vot, vot egyszer egy kiraly. Anak a kiralynak vot egy kedvezs lova, a ki szíp izs vot, nagy izs vot, okozs izs vot. Aportirozta mind egy kutya, tanczolta, mind Taglioni, szalata, mind Benedek, szamolta politikai szamtanbul mind Weninger, minden kocsmaba benyeritete mind — nem mondom meg, hogy ki? Egy szoval lehetett volna ő consul izs, mind Caligula lova, ha consultul parlamenti iginyek szerint nem lene megkivantato, hogy tugya szolnokolnyi izs.

De ha aanyi szamar megtanulya beszilnyi, mir ne tanulna meg egy okozs lo izs? gondolta kiraly s kidoboltata zorszagba, hogy kerestetik tapasztalt paedagogus, a ki lovat egy esztendő alatt ikesszolasra megtanicson. Akinek ez sikerüli, kiralyi jutalomba riszesül, de ha nem sikerül, ugy leüteti neki sapkajat a kiraly, hogy feje izs bene lesz.

Persze ilyen kecsgetető feltitelek alatt senki nem valalkozta ara a palyara, quem dii odere. Pedig terminus mar lejaroba vot.

Akor odavetődik egy vin cigany, hogy ő majd csinyal lobul egy esztendő alatt olyan Demosthenest, hogy ember legyen az a kiraly, aki helyt alya philippikanak. No let nagy öröm. Cziganyt mingyart felöltöztetek verezs nadragba, jól tartotak faczanval, madaraval izs czukrozs rantotaval, hogy azonal kit felil alota neki a füli. Berendeztek szamara féderes alkotmányt marvany istaloba, atak neki bagot liter szamra izs fűrosztötek tejbe vajba.

Igy tartot az nyocz honapig. Azalat cigany folytonosan tanitota Bucephalust grammaticara, syntaxisra, prosodiara is poezisre. A kiraly nagyon kivancsi vot, megtunyi, mennyire halatak mar tudomanyosságban? Megleste hat tanitasi methodust istalo-ablakon. Czigany ot alta a lo feje melet izs sugta fülibe

mindenfile szíp mondasokat nagy buzgosagal. — Hm — gondolta kiraly — az a cigany még megteszi azt a bolondot, hogy megtanitya inekelnyi izs.

— Hat mir ne, felsigezs uram? ha teczik parancsolnyi, megtanitom in aztat még czimbalmoznyi izs.

— A bizony jo lesz — felelte a kiraly, — no hat csag taniczd meg.

— Jol van, instalom alasan, mondot cigany kiralynak, megvakarva a fejit (nem a kiraly fejit!) — csaghogy akor kirem hoszab időre szolo indemnyt, mer az mar nagyobb bajal jarja.

— No jo, prolongalom terminust harom esztendőre, hanem aztan tugyon am a lo beszilnyi izs, inekelnyi izs, meg czimbalmoznyi izs.

— Meg lesz, felsiges uram.

— Ápropos, — mondot a kiraly — hat azt nem mondanad meg nekem, hogyan ejted szerit, hogy az a lo mindezeket a szíp historiaikat megtanulya?

— Azt a bolondot mar nem teszem, hiszen csag most kezd mig belegyünni.

— No csag te mond meg, inkább elengedem a halalbüntetist.

— Igazan? no hisz akor se baj! Hat csag bevalom, felsigezs uram, hogy — valamint kutyabul nem lesz szalona, ugy nem tanul meg az a lo beszilnyi szaz esztendeig se egy betüt. ha feje tetejire alunk se.

— Ejnye, te akasztofa virag, hat hogy merted akor valalkoznyi ere a nagy feladatra?

— Hja csokolom kezit labat felsigezs uram, hiszen csag kel valamit szamitanyi a viletlensigekre izs. In azt gondoltam, hogy egy esztendő nagy idő: az alatt megdögölhet vagy a lo, vagy in la, vagy a felsiges kiraly.

... Nekem nagy a gyanum, hogy Ghyczy barátom nagyon ösmerte ezt a mesit, mikor valalkozot megtanitanyi jobboldalt, hogyan lehetne Magyarorszagot megmentenyi.

Maradok tekintedezs barátom' uramnak Alazatozs aesopusi szolgaja **T. Z.**

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS.

TISZTELT közönség! Van szerencsénk
Egy új lapot indítani.
Nem nézhetjük tovább: mily álmos
Irodalom ez a mai!
Csak hálni jár belé a lélek,
Valóságos élőhalott! . . .
Czélunk: — a kor intő szavára —
Alkotni egy új korzakot!

Hazánk mai tollforgatóit
Á-tól Z-ig mind megnyerők:
Talentumok mind lángeszűek,
Teremtő és termő erők!
Tér és idő ránk nézve semmi,
Korlátain tulszárnyalunk —
A mindenségnek tartalomdus
Közlőnye lesz a mi lapunk:

Szépirodalmi — társadalmi,
Művészeti — bölcsészeti,
Kritikai — politikai,
Hadászati — szülészeti,
Vadászati — természetrajzi,
Nyelvészeti — méhészeti,
Agarászati — egerészeti,
— Ai, — ei, — ati, — eti.

Szép, jó, igaz: e hármas egység
Leend vezérszövétnekünk . . .
Külföldi nagynevű írók is
Segédkeznek nyujtnak nekünk.
Sok szép orosz, spanyol, csuvasz, finn.
Török, tatár művet kapunk:
A fordítást egyszerre közli
Az eredetivel lapunk.

A mit közlünk: megválogatjuk;
Azt, a mi nem t ö k é l e t e s,
Mind a papirkosárba dobjuk:
Szerzője bár ö s m é r e t e s.
Szóval, mi nem fogadjuk el, — csak
A legkiválóbb műveket.
Bebizonyítjuk, hogy jó lapot
Szerkeszteni ma is lehet.

A mai sok pártárnyalatnak
Egyike sem tetszik nekünk:
Politikai elvre nézve
Pártok fölé emelkedünk.
A jót segítjük itt is, ott is,
Ezért mindent feláldozunk;
De a rosztat, gazt ostorozzuk . . .
S nem himezünk, nem hámozunk.

Távirni fog mindig lapunknak:
Kalkutta, Linz, New-York, Meran,
Karthago, Róma, Jeruzsálem,
London, Peking, Köln, Teheran,
Hamburg, Turin, Kamcsatka, Madrid,
Athen, Lemberg, Ninive, Grác, z,
Velence, Varsó, Madagaskár,
Makó, Tokaj, Kokova, Vác.

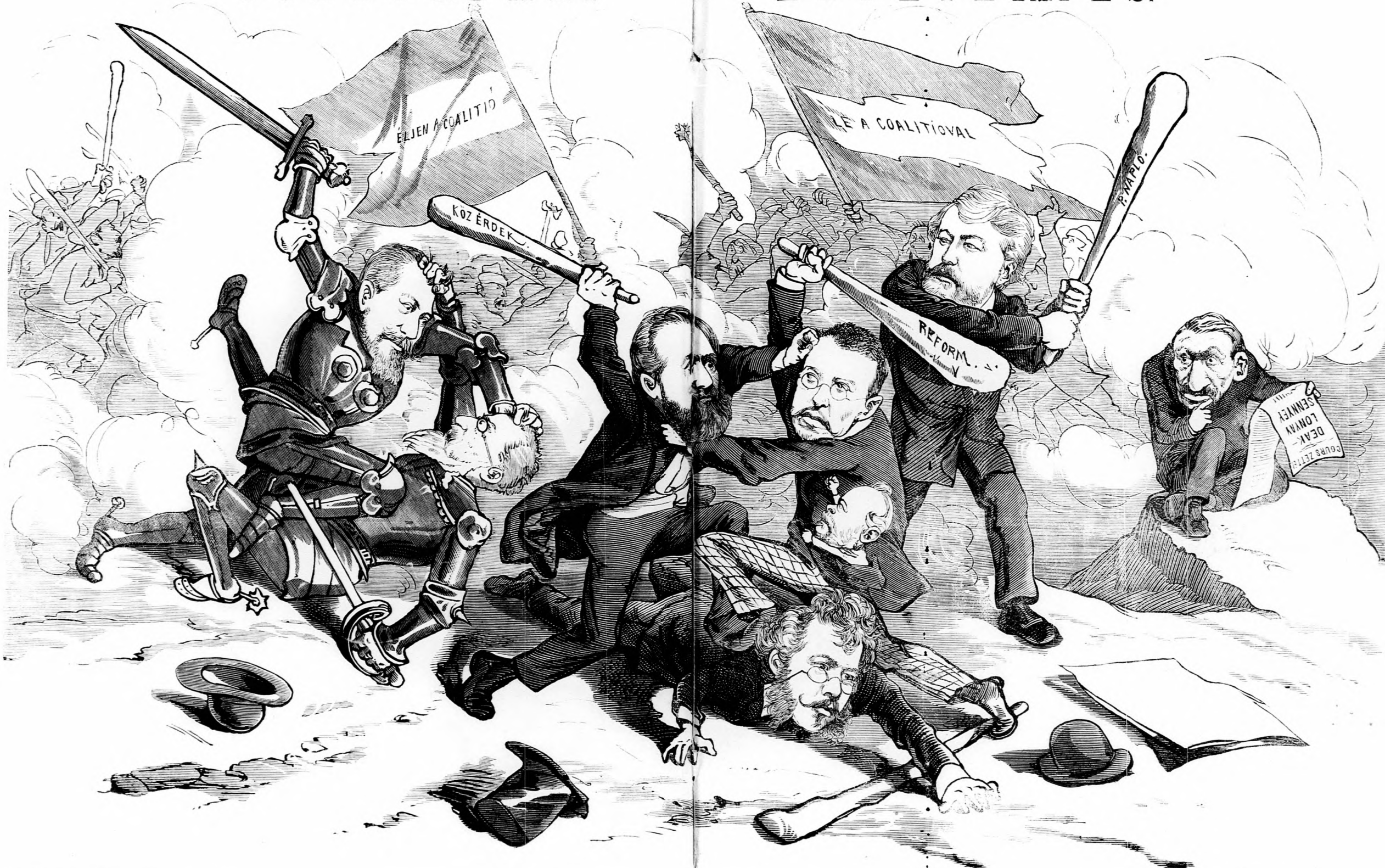
Tudósítónk az öt világrész
Tájékaín lesz mindenütt:
Hol a medvék, fókák tanyáznak
S hol a mennybolt nyájas, derült.
Ha congressus, vagy háboru, vagy
Egyéb adja magát elő:
Bármely pontján lesz a világnak,
Tüstént megy a levelező!

Szóval mindent »a hely színérők«
Kapunk lapunk számára mi:
Külföldi tárczaczikkeket, mint . . .
Sohsem fogunk honn gyártani!
Iparkodunk, hogy a közönség
Elégedett legyen velünk —
Minden számunkhoz kedvezésül
Husz iv regényt mellékelünk.

Száz szóvak is csak egy a vége:
Mi nagy h é z a g p ó t l ó k vagyunk!
. . . Legolcsóbbak . . . s akármiféle
Megbizatást elvállalunk.
S mi mindezen sok fáradságért
Nem kívánunk más egyebet:
Fizess elő tisztelt közönség!
A szellemnek adj — k e n y e r e t ! !

JOBBOLDALI

EGYETÉRTÉS.

TÖRTÉNETI HAGYOMÁNYOK „BEM APÓRÓL.“

I.

„Van hagymád?“

MIDŐN az ősszel a jégemberek meglátogatták Pestet és oly sok szó volt az északsarki-expeditio kiállott szenvedéseiről: eszembe jutott, hogy nekünk is volt ezelőtt egy negyed századdal ilyen északsarki-expeditiónk; mi is álltunk ki hideget jó bőven; minket is hevített bizonyos mértékű dicsvágy, — sőt talán fedeztünk is fel nemzetünk számára egy elveszettnek hitt földrészt: és bár az expeditio hőseinek sem dicsőségét, sem kitüntetéseit nem irigyeljük: egész szerénységgel megvallhatjuk, hogy mi is éltük a dicsőség napjait azután.

Egész Erdélyország el volt veszve egy kis szigeten kívül, melyet a székelyek Háromszéknek hívnak s hősi-
leg védelmeztek; csak egyetlen hegyfok (Cap Királyhágó) volt még ismeretes a magyar kormány előtt: az ismeretlen föld többi részét egy szerencsétlen polgárháború vértengere s a mesékkel határos hírek homálya borítá.

Ekkor indult ki kis csapatunk a Szilágyból azon északsarki expeditióra, melynek Erdély helyviszonyait tisztázni kelle s 1848 késő őszén azon szándékkal nyomultunk előre Zsibórról, hogy az ismeretlenné vált földön a nemzeti zászlót újból felüssük.

Deczember elején két napi fáradságos ut után jutottunk el Kis-Nyiresre egy nyomorult oláh faluba, melyet egy korábbi, nem egészen diesteljes hadjáratban a magyar nemzetörök és szabadcsapatok visszatorlásul leöldösött véreikért, és ad majorem dei gloriam annyira leégettek, hogy a vendéglőn kívül, mely a bányadézi országut mellett fekvén, főhadiszállásul szolgált, alig maradt néhány ház, melybe a tisztek egy része s a századok irodái elhelyezkedhettek; a legénység többi része ott huzódott meg, hol olyan, a milyen gyakran csak kukoricza kőreből alkotott fedelet tudott magának teremteni.

Az északi sark expeditio embereinek alantabb állott ugyan hideget mutató kenesőjük: de volt is »Tegethossjuk« s tisztességes meleg öltözetök: míg nálunk a foka és jégmedvebőrt a 18—20%-nyi hideghez egy osztrák fehér frakkból csinált kurta dolmány vörös zsinóros kék nadrág s könnyű szürke köpeny, könnyű bakkancscsal helyettesíté; ezenkívül pedig kivált az előőrseken legtöbbször tüzet sem volt szabad rakni.

Az öreg urat még nem ismertük; csak annyj jutott róla füleinkhez, hogy Pesten egy lengyel, mint árulóra reá lőtt, s hogy szeretett őrnagyunkat Tóth Ágostont állítólagos késedelméért megérkezése után azonnal főbe akarta lövetni. Igaz, hogy másnap az őrnagyunk ellen támasztott vád igaztalansága kiderülvén, őt azonnal alezredessé nevezte ki s az is igaz, hogy ételitalal bőven el voltunk látva: de egy bajtársunkat azért, hogy a kis oláh harangot gyermeki játszószékből megcsendíté, puskacső elé állította; a hideg pedig napról napra fokozódott; az előőrsi szolgálat pedig egyre terhesebbé lett.

Népszerűtlenségéhez természet szerint az is járult, hogy egy szót sem tudott magyarul.

Mindezekért szidtuk is az öreg urat, mint a bokrot, s ha meghallotta volna, hogy miféle fogatokon utasítottuk vissza Lengyelországba: aligha örvendett volna rajta.

Vége egy pár kinos hét után elérkezett a befele indulás nagy napja s a tisztek utasítást kaptak, hogy minden legényt 2 font kenyérrel egy font szalonnával, 1/4 pálinkával, 2 veres és egy fokhagymával lássanak el.

Igy rukkoltunk ki másnap reggel »zack und pack« s a kora reggeli irtózatos hidegben fölállították a zászló alját a főhadiszállás elé, mely mellől néhány ágyutorok ásitott le az országutra.

Egy egész hosszú óráig álltunk ott a fagyon várva az öreg ur kilépését. Keztyütlen kezeink a puskaagyra fagytak s lábainkat többször cserélgettük bármely fázékony ludnál.

Igen természetes, hogy a magyar káromkodásoknak nem voltunk nagy hijával s a jó kivánságok elégségesek lettek volna egy egész városnak a közelgő karácsonünnepekre.

Vége kilépett a kis öreg emberke, kit testületileg akkor láttunk először. Arcza ugy fel volt vagdalva mint a vágószék táblája, tagjain egyszerű szürke köpeny; szürke fején viaszos vászoncsákó s ennek tetején az egyetlen ékitmény: egy magas fehér kócsagtoll.

— Vigyázz! tiszteleg! harsogott alezredesünk vezényszava, mire a fegyverek mintegy villámütésre zörrentek meg.

Erre a kis öreg végig ment a sorok előtt, arczán látszott, hogy meg van velünk elégedve.

Vége egyik bajtársunkat kiléptette a sorból; erős szláv accentussal, de magyarul kérdezve tőle:

— Van hagymád?

— Igenis van kérem alásan, mondja zavarral az
ujjoncz s előre fordítva tölténytáskáját a 60 töltés s a
kurtaszáru pipa mellől, melynek láttára az öreg ur fejét
csóválta, előkerítette a két vörös s egy fokhagymát.

Az öreg ur intett fejével, hogy visszamehet s a
mi nem kis mértékben megkeményedett sziveink az
öreg tábornok kierőszakolt magyar szavára nagy rész-
ben fölengedtek.

Ezután újra hangzott a harsány »figyelj« vezény-
szó s az öreg ur a zászlóalj előtt, nem nagy számu, de
diszes vezérkarával szónoki állásba helyezkedett, mi-
re miféle táblabírói ivadék legalább is negyedórai dic-
tiót vártunk.

Most következett azonban a legváratlanabb, de
nem legkellemetlenebb csálódás; mert az öreg ur be
a Szamos völgyére, a visszahódítandó Erdély felé mu-
tatva, csak egyetlen szót kiálta:

— Előre!

Egy harsány éljen kiáltás volt a felelet ez egyszerű
vezényű szóra, mely néhány hét alatt Erdély ismeret-
lenné vált földét visszaadta az országnak s a véres pol-
gárháborút e szerencsétlen földön megszünteté.

(Folyt. köv.)

Újévi köszöntő ama bizonyos csizmadiához.

Nemzetes, jó majszter uram!
Ne nehezteljen ám érte,
Hogy egy rég elcsapott inas
A dikicsét szóhoz mérte. —

A naptár- kalendárjomból
— Mert a székely így nevezi —
Ujlesztendő első napját
Ilyen tájra bötüztem, ki.

S tanakodtam a fejemmel,
— Mert még nincsen feleségem —
Hogy tán jó lesz, ha majsztramat
Felköszöntöm móddal, szépen.

Neki fogtam; mértem, varrtam.
Nő nem ép úgy, mint ama Pál,
A ki egy rom, elhányt czizmán
Kilencz évig tákol, fündál.

Hanem ujdonat új bőrből,
Csapcsirizzel jól ellátva;
Ámbár tudom, hogy, nem tánczos,
De gondolván: mégis, hátha? . .

Im itt küldöm! próbálja fel;
Nem hiszem, hogy ne találjon.

Oly szivemből dolgoztam rajt,
Mint egér az avas hájon:

A hány spanyol-csizmát
Varrt meg életébe,
A hány foltot vetett
Szájak közepére;

A hány szivet talált
Hegyes árral, tüvel:
Annyi áldás bukjké
Májszturamra fölvel!
És továbbá, a hány
Tyukszemet nem kimélt,
A hány lábikrából
Hajtá szivbe a vért.

A hány vörös krajczár
Az az öt milliárd,
Melyért Frankonia
Átkot duplán kiált,
S a hány bötü vagyon
Könyves tékájába:
Annyi jóra lépjen
Májszturam két lába. —
S a mily hosszú útát
Tett Zubovics lovász:
Oly hosszura nyuljon
Májsztrannak a kolbász,
S mint a Bismark-plajbász
— Melynek nincsen vége —
Soha el ne fogyjon
Kedves egészsége! —
S végre asszonynénem
A hány tapsot kapott:
Érjenek mindnyájan
Annyi vig, jó napot *)

Sürgöny.

— Hivatalos. —

Madrid.

Alfonz herczeg királyi mamájától, Izabellától
pompás falovat, több ékes játékszert s uj — dadát
kapott karácsonyi ajándékul — kormányváltozás
várható.

Az ipai pap.

Az ipai papnak ipai papi fapipája van; azért az
ipai papi pipa fapipa.
(Tessék ezt egymás után gyorsan elmondani.)

*) Köszönjük, szógám.

A cselédek a fővárosban.

Reggeli 7 órakor fel fogják önt költeni és ön felöltözik; ezalatt férjem tüzet gyújt, leányom elkészíti a kávé, s a pék elhossa a kenyeret. Kávéja mellett elolvashatja a reggeli lapot. 10 órakor egy pohár bort kap, 2 pár sültkolbász vagy sódarral; 1 órakor ebédelni fogunk. Ebéd után alhat egy órát; 3 órakor kávézand. Este süttet kap salátával és melléje egy korsó sört, esti 10 óráig elmehet sétálni kedvesével. Fizetése egy évre 180 frt, névnapra 10, karácsonkor 25 frt. Ha ön e feltételeket elfogadni hajlandó, mire én gondolkozás időt adni szándékozom, holnap meg fogom kegyedtől kérdeztetni, mikép hangzik határozata.

Krisztkindli.

Sok jót hozott a drága Jézus
Karácsonyi ajándokul;
Ki mit vesztett, pótolva látván:
Vigasztalódik és okul.

Hozott diót, almát, sok ékes
Játékszert és — birálatot;
Hozott mindent, hozott csak pénzt nem
S hazamentő gondolatot.

Az inasok

(Olvasható a »Fővárosi lapok«-ban)

Jaj nektek oh inasok!
Bár nincs ennek ina sok,
Mert e versek, valóban,
Inaszakadt inasok;
Fogyasztási adóban
Izzadták a Gregussok,
S tudva van már a holdban
Hogy ők aesthteticusok.

CA7 öreg harangozó.

Táncmester kerestetik.

ki hajlandó a »FERENCZ-JÓZSEF« földre menni.

A vállalkozónak igen jó haszon kínálkozik, a mennyiben ott még táncmester nincs — medve pedig annyi van, hogy — sok.

1875.

Végre itt vagy, megérkeztl!
Rád sokan epedve vártak, —
Azt hívén, jobb természeted
Lesz, mint boldogult apádnak.

Kötve hiszem! Ismerem jól
Rég egész familiádat:
Kutyából nem lesz szalonna,
Botból borotva nem támad!

No de borsót falra hányni
Nagy haszontalanság volna —
Ugy sem javulsz! majd megszokjuk,
Hogy te sem vagy új, de ó c s k a!

Politikai galamb-epe.

Amnyi már a pénze Ghyczynek, hogy szerét számát se tudja. Kínálja fünek fának, de az ördögnek se kell. Bécsbe kell keresni a számára helyet. Hát kívánhatunk magunknak ennél boldogabb új esztendőt?

No most már csakugyan megbukik a kormány Valamennyi osztálytanácsos, minisztertanácsos meg államtitkár elvándorol biztosabb hazába: elmegy közjegyzőnek. Hitte volna-e valaki hogy valaki a saját maga megrontására alkosson törvényeket?

A „Közérdek“ programjából.

Előre tiltakozunk amaz illoyalis föltevés ellen, hogy mi a zavarosban akarunk Halászni.

Halász Imre,

felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

+ Jókai Mór az Üstökösben egy új satyrius regényt kezd meg, ily czim alatt: „Egész az északi polusig:“ vagy „mi lett tovább a Tegethoffal.“ A fejezetekből megemlitjük ezeket: — „Egy ott feledett hajós.“ — „A jeges medvék Rareyje.“ — „A jégbarlang élés tárháza.“ — „Özönvíz előtti pecsenyék.“ — „A kristálybarlang.“ — „A kristályba szorult ősemberek.“ — „A tizezer éves menyasszony.“ — „Uj emberteremtés.“ — „A czethal tejgazdaság.“ — „A kristálytó.“ — „A meggyujtott földrész.“ — „Keresztültörés az egész jégtengeren.“ — „A Tegethoff kiszabadítása.“ — „A polus elérése.“ — „Az örök nappal.“ — „Hazatérés egész új hajós néppel.“

A szarvasi borbély szótárából.

- Kalap — eszmeraktári fődél.
- Házi sapka — koponya takarlat.
- Szó — a gondolat háttérének hagyatéka.
- Ablak — fémde.
- Kutya — ugatár.
- Kolbász (nem mint egyszer e lapok hasábjain már hibásan nyomtatva volt, hanem egy hexameter) — Bélynyulvány disznóhús vagdalyányi tolondek.
- Szamár — Istennek kereszties hátú teremtménye, ki a tudatlanság tüske bokrán sillabizál.
- Óra — ketyegvényes időhatározat.
- Halál — az élet figurája.
- Játékterem — a véletlenség templomligete.
- Legyező — zephyr lengető lebbencs.
- Tányér — köröndített mázos kögület.
- Béka — vartyogány.
- Tavaszi — ébrény mozdulat.
- Nyár — izzadályos szabályosság.
- Tél — vaczcz-kor.

Végül lehetetlen meg nem örökíteni azon mondatát is, melylyel a tudományában kétkedőket elhallgattatá. Ez az:

»Hallgat ott a tudomány, a hol én fátyolt lobogtatok az észnek.«

Inkább szolgálja a császárt.

Gömör megye Jólsva mező városa tudvalevőleg egyik honvéd zászlóalj székhelye, a képviselő-választások is ott szoktak történni.

Szentiványi Károly képviselő korában kérdi a szolgabíró a siheder cigánytól:

- Leszel e katona cigány?
- Lesek, ha be vesnek.
- Hát mi szeretnél inkább lenni, regularis e vagy honvéd?
- Regularés.
- Hát miért?
- Bizs igazs a — inkább szolgálom a csásárt, mint Szentiványit.

Szerkesztői subroza.

Csicsóka. P. L.-nak. Átadtuk az illetőnek, s ő kitette az ablakába. — Anagramma. Mihelyt kapóra jön. — Levelezések »e«-vel. Ugy ér az efféle valamit, ha különben is elmés. — Calamandrino. Nem úgy volt az, másként történt. — Az Erzsébet-téren. Majd a nyáron. — Hozzá. Késsőbb. A »galuska főzést versben« mi így tudjuk:

Listibus ex puris szaporán habarére galuskás

Lisztláng tyuktojományt verj bele vagy hatot is.

R. G. »Tudatlanság.« Te monád. — Libegő Apráinkint kijönnék. — Poetákhoz. Hátha meg haraguzznak érte? — Egy hivatalnok arany tanácsai fiához Nagyon szárazak. — Fénytelen előadás. Idővel előadatik. — Peregrinus. Nem jök. — Szaladó Kornélia-poezis. — Kalapács. Nem elég sulyos. — G. K. Kecskemét, nagyon rozsak. — Dulcamara. Detto. — »Almondozás. ábrándozás.« Ártatlanságok. — Benevolus auditor. »Salatkozás.« Ha ön azt hitte hogy ez a vers megjelenik, akkor a czime talál. — Csipetke. Nincs bennök él. — A hosszabb kéziratokról később.

Házasulandóknak.

A leány is akkor a legkapósabb, mikor tizenhatodik évét éli. Hasonlót cselekszik ez időn az „ÜSTÖKÖS“ is, hát elvárjuk tőletek, hogy e farsangon még kapósabb legyen. Egyébiránt beszéljete a papával.

Előfizetési felhívás

az

„ÜSTÖKÖS“

czimű humorisztikus hetilap tizenhatodik évfolyamára.

- Egész évre 8 frt.
- Fél évre 4 »
- Negyed évre 2 »

Az előfizetési pénzek az »ÜSTÖKÖS« kiadóhivatalához (Baráttér Athenaeum-épület) küldendők.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Stáció utca 80-ik szám alatt.

Pest. 1874.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.
1-ső nemzetközi hirdetményi iroda Mária-Valeria utca Thonet-udvar.

Rajzolja
JANKÓ.
Metszi

POLLAK.

Figyelmeztetés báltrevezők számára.

Épen most jelent meg a számos újdonsággal szaporított és legolcsóbbra megszabott áru **árujegyzék**

Cotillon- és bál-czikkék,

valamint

Cotillon-jelvények Figurák, csokorkák, papir-puffogók, tánczrendekről stb.

a legnagyobb választékban és kívánságra **ingyen és bérmentve** megküldetik.

Seefehlner J. L.

magyar kir. udvari papir- és festőszerek kereskedése.

VI. Kigyó-utca 4. sz., Budapesten.

Legközelebb jelent meg és minden könyvkereskedésben kapható a ma-
ra nemében egyetlen könyv:

„ÖNSEGÉLY.”

czimmel, a nemzörések minden betegségei számára hű és megbízható
tanácsadó, dr. Ernst L. hasonszenvi orvostól.

Ezen könyv oklást és segítséget nyújt mindazoknak, kik ifjabb
korukban titkos bűnt vagy mértéktelen kicsapongást üztek és ennek
következtében beteges gyöngésségben vagy szédült idegzetben szen-
vednek, időelőtti tehetetlenségnek már rabjai, vagy annak közel
beállításától fenyegettetnek.

Azok is, kik idősebb bűnjakóiban borbajokban, bűjakeros kösz-
vényben, húgyesősziállításban szenvednek, vagy kiknek tes e tulságos
higanyadagok által gyöngített, teljes kigyógyulást találndnak.

Ezen híres könyv, mely nagyobb világhírűség kedvéért bonoztani
ábrakkal van ellátva, tölem 1 frt bekiáltása mellett, pos a utján is
megszerezhe ő.

Dr. ERNST L. hasonszenvi orvos.
Pesten, kétsas-utca 24. sz. II. emelet.

A t. cz. hölgyek figyelmeztetnek.

EISLER MIKSA,

salag-, selyem, bársony és fehérnemű-
áru-raktár

a „Brüsseli nőhöz” Budapest, Deák-Ferencz
utca 5. sz.

30%-al

leszállított áaira.

Levélbeli megrendeléseknél kéretik a megrendelő
czikkék nemét és árát értelmesen kijelölni.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz
ellen

különösen gyermekeknél, kik a keserü Chinint
máskép bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ

és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (ezelőtt
Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar
orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlése **Fiumében**
pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom min-
den jóhírű gyógyszer-tárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott ké-
szítményt kérje és fogadja el.

FROHNER-szálloda

Budapesten

Van szerencsém ezennel a t. utazókat, valamint Bu-
dapest t. cz. lakosait értesíteni, miszerint én mai nap-
pal a minden körökben ismert

FROHNER-SZÁLLODÁT.

átvettem és saját felügyeletem alatt tovább vezetem.

Midőn a t. cz. közönség az eddigi tulajdonos iránt
tanúsított bizalma reámiáruháztatását kéri bátor-
dom, főtörekvésem oda léssen irányozva, pontos és
ügyes szolgálat, valamint kitünő ételek és italok által
igen tisztelt vendégeim elégtelenségét kinyerni, melylyel
azoknak kegyébe ajánlva maradok

legmélyebb tisztelettel

Schmidt Nándor,
szállodátulajdonos.

Óvás!

A Little Wanzer varrógép-gyár társulata,
tisztellettal jelenti, hogy csak

O H M C. O. U R

Budapest, József-utca 5. sz. a.

ezen gépek egyedüli képviselője Budapesten és környé-
kén. Ezen gépek minden más ajánlata a közönség tév-
utra vezetésére irányul, hol csak nem-valódi varrógépek
valódiak helyett eladatnak.

A Little Wanzer-varró-gép-Manufacturing.